

Əlimdə qalan altı qoşanın əhvalatı

Məhəlləmizdə Ələvsət adlı bir kişi var. Ona ki-
şi dediyim üçün bəribaşdan bütün kişilərdən üzr
istəyirəm, çünki, o, bu dünyada tanıya biləcəyiniz
ən əclaf adamdır.

Əclaf sözünə görə isə heç kimdən üzr istəmi-
rəm. Əgər heç əclafslar əclaf olduqları üçün biz-
dən üzr istəmirsə, biz niyə onlara əclaf dediyimiz
üçün üzr istəməliyik?

Ələvsət dayının niyə əclaf olduğunu soruşur-
sunuz? Deyim də... Amma birinci bu tip dayılar-
dan danışmaq istəyirəm.

Mütləq ki, sizin də məhəllənizdə elə dayılar
var. Məsələn, məhəllədə qadınların söhbətlərinə
qoşulub qeybət edən, ya da hansısa bir qadın
haqqında yalandan ağzına gələnə danışan, ki-
minsə qazandığı pulun, kiminsə işinin, kiminsə
övladının paxıllığını çəkən nakisilər.

Harada işlədiyi, ümumiyyətlə, işləyib-isləmə-
diyi məlum olmayan, amma mütləq ki, bahalı bir
cipi olan dayılar.

Yaxşı fikirləşin. Çox güman sizin məhəlləniz-
də də belə dayılar var. Cip məsələsində yanılmış
ola bilərəm.

Bax, Ələvsət dayı da o dayılardan biridir. Hə-
mişə özünü hər şeydən başı çıxarmış kimi aparan,
bütün mövzulara burnunu soxan, amma bəlkə
heç Ələvsət adının "v", yoxsa "f" hərfi ilə yazıl-
dığını da bilməyən mənasız bir adamdır. Düzü,
Ələvsət adının "v", yoxsa "f" hərfi ilə yazıldığı-
ni heç mən də bilmirəm. Siz bilirsiniz?

Nəyə... Mövzudan yayınmayaq. Həm də ki,
ona əclaf deməyimi izah etməyə səbəb görmü-
rəm. Çünki əclaf adamın üzünə baxan kimi əc-
laf olduğunu hiss edə bilirəm. Siz hiss etmirsi-
niz?

Keçən gün dostlarımla məhəlləmizdəki "Vete-
ran" çayxanasında oturub domino oynayırıdım.
Təzəlikcə kafemizdə nərd və domino oynamaq
üçün əlavə pul almağa başlayıblar.

Yan masada yaşlı dayılar söhbət edirdi. Qon-
şumuz Ələvsət dayı da elə bu məsələyə görə çox
əşəbləşmişdi:

- Necə yəni dominoya görə əlavə pul verməli-
yik?! Belə şey olar?! Öz kafemizdə də dominonu
pul verib oynayacağıqsa, ta noldu?! Belə olmaz!

Hamı Ələvsət dayıya "düz deyir də!" baxışı ilə
tamaşa edirdi. Onların gözlərindən heyranlıq
hissini rahatlıqla oxumaq olurdu. Hiss olunurdu
ki, Ələvsət dayı da bu baxışlardan yetərincə
məmnundur və bu baxışlar ona getdikcə daha da
güc verirdi. Onun domino barəsindəki bu nitqi
mənə Erdoğanının çıxışlarını xatırladırdı. O,
getdikcə daha coşur, daha da ərdoğanlaşırdı:

- Biz neçə ildir bura gələn daimi müştərilərik!
Bura bizim kafemizdir! Heç kim bizə dominonu

pulla verə bilməz!

Cümlələri çox
əsəbi və bir o qə-
dər də gözəl into-
nasiya ilə deyirdi. O, bəzən əsl siyasətçilər kimi
nitqində ritorik suallardan da istifadə edirdi:

- Axı niyə susursunuz?! Belə getsə, birazdan
bizdən bu kafedə oturmaq üçün də ayrıca pul
alacaqlar! Niyə hər şeyə göz yumuruq! Müdiri-
yyətə şikayət etmək lazımdır! Susmaq olmaz!

Digər masalardan dalğa-dalğa "düz deyir də",
"düz deyir", "hələldi vallah" kimi dəstək cümlə-
ləri gəlməyə başlamışdı. Həmin o dalğalar Ələv-
sət dayının masasına sığal çəkib geri qayıdırdı.
Bütün masalarda domino və nərd səsləri kəsil-
mişdi.

Birdən yerimdən qalxdım və Ələvsət dayını al-
qışlamağa başladım. Kafedəki digər adamlar da
mənə qoşuldu. Ələvsət dayıya yaxınlaşdım:

- Eşq olsun, Ələvsət dayı! Düz deyirsiniz! Mü-
diriyyətə etirazımızı bildirməliyik!

Ələvsət dayı məmnun ifadə ilə mənə baxdı.
Sözümə davam elədim:

- Ələvsət dayı, qalxın gedək şikayətimizi bildi-
rək! Mən tək getsəm vəclərinə olmayacaq.

Ələvsət dayının rəngi bir anda dəyişdi. Üzün-
dəki müdriklik və məmnunluq hissi bir anın için-
də yoxa çıxdı və mağmın Ələvsət dayı siması ge-
ri qayıtdı:

- Bala, mən yaşlı adamam. İndi gedib müdirlə
domino söhbəti eləsəm ayıb olar. Siz cavanlar ge-
din deyir, sizdən qorxarlar. - deyib öskürməyə
başladı.

Amma mən bu mövzunu belə asan bağlaya
bilməzdim:

- Düz deyirsiniz, Ələvsət dayı, siz ağsaqqal
adamsınız. Görək biz gənclər gedək.

Ələvsət dayı canını qurtardığını düşündü, tam
rahatlayacaqdı ki, masalardan birində əyləşən
Ələvsət dayının oğlu Rəşadnan Hikmətə tərəf
döndüm:

- Gəlin gedək mənə şikayət etməyə. Hər dəfə
dominoa görə pul verməyəcəyik ki!

dedim:

Ələvsət dayı tez yerindən qalxdı:

- Ulucay, onları aparma. Onlar heç domino,
nərd oynamır axı. Domino oynayanları apar.

Tamam əsəblərim pozuldu:

- Onlar oynamırlar, mənəm də pulum var, pu-
lumu verib dominomu oynayıram! Neyləyirəm
başımı ağrıdım?!

Öz masama qayıdıb dostlarımla domino oyna-
mağa davam etdim. Ara yerdə əsəbdən əlimdəki
altı qoşanı öldürdüm.

Tfu sənə, Ələvsət dayı!